

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Epifaniusza Męczennika.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 3.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Przesław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0° R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowie- trzne i różne uwagi
7	27° 9", 802	— 10, 0	1", 45	Północny średni	Pogoda z Chmurami	
6 12	10, 312	+ 2, 6	1, 07	Pn. Zachodni średni	Chmury	
3	10, 148	+ 4, 1	0, 92	„ mocny	Pocimucno	
9	10, 722	+ 0, 8	1, 65	„ średni	„ „	

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

WIEN 19 Marcu. Podług doniesień z Preszburga, przyjęły izby połączone, jednomyślnością głosów, projekt do adresu, w którym naród węgierski wynurza N. Cesarzowi i Królowi, żal swój z powodu zgonu jego dostojnego oycy; składa oraz powinińszowanie wstąpienia na tron. Liczna deputacya seymowa, uda się do stolicy, dla złożenia N. Panu rzeczonoego adresu.

Podług listów z Białogrodu, odebrano tam przez nadzwyczajną sposobność, doniesienie z Konstantynopolu daty 4 b. m., że oczekiwana oddawna fregata egipska z 16 milijonami piastrow, które Mebemed-Ali na rachunek należącego haraczu przesęła, zawinęła dnia rzeczonoego, do przystani konstantynopolitańskiej.

Nie zdaje się, aby Cesarz Ferdynand miał się koronować jako Cesarz Austriacki. Franciszek I. przyjmując ten tytuł, zostawił do woli następcy swego, czyli chce się koronować lub nie; a Cesarz Ferdynand nie lubi wystawy równie jak oyciec jego.

N. Pan nadzwyczajnie jest czynny. Stan zdrowia jego nie zostawia nic do życzenia. Słychać, iż Cesarz pragnie zaprowadzić we wszystkich gałęziach służby publiczney ściślejszą jeszcze oszczędność, niż oyciec jego.

Ostatniem rozporządzeniem miał s. p. Cesarz Franciszek wskazać pannażącemu teraz monarsze następujące maxymy: rządzić i nie odmieniać; stale i niewzruszenie opierać się na zasadach, których trzymając się Cesarz Franciszek, władał monarchią wśród burzliwych i trudnych czasów i zapewnił jey stanowisko jakie dziś zajmuje; szanować prawa dobrze nabyte. Kto zna cześć dla zmarłego oycy głęboko wpojona w charakterze syna, ten może mieć wyobrażenie o religijnej wierności, z jaką tenże niezmiennie trzyma się powyższych przepisów.

PARYŻ 18 Marca. Wczoray w południe dawał król posłuchanie tureckiemu posłowi i jego sekretarzom.

Przed utworzeniem terażniejszego ministerstwa, robiono tu mocne zakłady, że Pan Thiers w żadnym przypadku nie wystąpi z gabinetu. Osoby będące takiego zdania, zasadały je na tém, że Pan Thiers już dawniay,

jako dziennikarz, był przypuszczony do ważnych planów xięcia Orleanu, a późniéj stał się naczynniejszém i naymniéj upartém narzędziem króla. Środki wynagrodzenia takiego człowieka stanu, w razie, gdyby postradał urząd ministra, byłyby zbyt kosztowne; naydogodniéj przeto, zostawić go przy urzędowaniu, Z przeszkód, tamujących utworzenie nowego ministerstwa, była rzecz o amnestyi, naygłówniejszą. Król chce, a by sprawa się wytoczyła, i w położeniu swoim, inaczéj chcieć nie może. Sprawa o zaburzenia kwietniowe, stać się może wielce ważną, tak, jak dotąd naywięcéj wpływu wywióra. Przedewszystkiém, sprawa ta nie może trwać długo; bo w tenczas z jéj toku, wyjdą na świat i będą skwapliwie ogłaszane przez wszystkie dzienniki, czyny, zdania i okoliczności, dla których ta, lub owa gazeta, gdy je pojedynczo opisywano, nieraz zakazaną być musiała. Król jest od niejkiego czasu nie naylepszy myśli i cierpiący, chociaż nie dotyka go żadna słabość; mówią, że odebrawszy wiadomość o śmierci Cesarza Franciszka, miał powiedzieć: »zazdroszczę mu jego przeznaczenia.«

Izba deputowanych przyjęła prawo o zaprowadzeniu kass oszczędności po całym kraju. Ten środek przyczyni się silnie do poplpszenia stanu klass pracujących i odstręczy od stawiania na loteryą.

Jak tu w Paryżu, tak i w Madrycie, zmiany ministeryalne są w modzie. Mówią o P. Arguelles, Cano Mannel i Alvares Guerra, ale ci Panowie nie potrafią ukończyć woyny w prowincyach północnych, a popchną Hiszpanią w otchłań rewolucyjną.

Jeszcze przed utworzeniem nowego składu ministrów, miał sprawujący interesa szwajcarskie, naradę z hr. Rigny. Zawiadomił on ministra, że depesze, które od rządu swego otrzymał, obeymowały mocne wezwanie, iżby starał się koniecznie pozyskać oświadczenie Francyi, względem nieporozumień, zachodzących pomiędzy krajami niemieckimi a Szwajcaryą. Hrabia Rigny odpowiedział, iż w te-

rażniejszych okolicznościach, jedynie tylko osobiste zdanie swoje wynurzyć może: że nie byłoby przyjemnie dla Francyi, widzieć niektóre kantony niepokojące krainy niemieckie, przez udzielanie przytułku niespokojnym wychoduom zagranicznym. Po takiéj rozprawie, posłał pełnomocnik szwajcarski gońca do rządu, z doniesieniem, iż nie mógł pozyskać odpowiedzi stanowczéj, dopóki nowy gabinet ustalony nie zostanie.

Jedna z gazet, czyni uwagę: »Pierwsza narada odbyta u nowego prezesa rady, jest ważnym wypadkiem, pomnąc, że podobne postąpienie, sprzeciwia się dotychczasowym życzeniom króla. Zbieranie się ministrów u prezesa rady, miało nieysce nie bez mocnego oporu ze strony PP. Thiers, Persil i Humann. Twierdzą nawet, że P. Persil nie chciał być obecny na naradzie, i że pierwsza próba xięcia Broglie względem rzeczywistego przydywania w radzie ministrów, zrządziła nowe rozdwojenie pomiędzy członkami gabinetu.

EMDEN 15 Marca. Zdarzył się tu dnia 12 b. m. następujący wypadek. Harm Jansen Schroder, syn jedyny młynarza, właściciela wiatraku, znajdował się właśnie na galerii wiatraka dla osadzenia żagli (pierce) u skrzydeł, kiedy oyciec jego, niespodziewając się go tamże, puścił w ruch skrzydło. Jansen stojący pod tę chwilę na prętach, znalazł się w niemożności wycofnięcia z swojej pozycyi, a przewidując niebezpieczeństwo na jakie się narażał, gdyby przy szybkim impecie obracających się skrzydeł, chciał skoczyć na ziemię; uchwycił się prawą nogą za sprychy czyli szczeble skrzydła, ponieważ drugą miał nieco skaleczoną, w plótł się cały pomiędzy téż sprychy, a rękami na krzyż uchwyciwszy, silnie się za nie trzymał. W takim stanie zostając, był rzucony albo raczej miotany 40 razy obracającymi się w naywiększym pędzie skrzydłami, bez utracenia przytomności; czując atoli że dostaje zawrotu głowy, przymrózył oczy, nie zmieniając w niczem położenia swego, w nadziei że się przecież

doszeka jakiego ratunku. Należy tu przytoczyć, jako dowód jego nadwyzczayney przytomności umysłu, że chcąc dać znać o swoim nieszczęściu, rzucił w ciągu tak niebezpiecznego położenia swego, czapkę z głowy na ziemię. Już więcej sto razy obróciły się z niesłychaną szybkością skrzydła wiatraku, gdy przechodzący dostrzegli nieszczęśliwą ofiarę i wołają aby młyn wstrzymano. Nie wiedzą oyciec o co rzecz idzie, i sądząc że się co przy osi zepsuło, pośpiesza w tę stronę wiatraku i widzi własnego syna na oczywistą śmierć narażonego. Nadbiega i nieszczęśliwa matka, załamując z rozpaczey ręce i oczekując na pół zmarła, okropney chwili. Oyciec w obawie aby nie wstrzymał obiegu skrzydeł w taką chwilę, w którejby syn znalazł się u góry, ażeby na przypadek raptownego uderzenia przez zatamowanie, nie był zepchnięty z wysokości do 85 stóp mającey, dozwolił raz jeszcze obrotu skrzydłom i tak szczęśliwie umiarkował chwilę zatrzymania, że można było natychmiast osiągnąć nieszczęśliwą ofiarę. Janssen, znajdując się w miarę zaszyłych okoliczności, w dość dobrym stanie, ale dla uniknienia wszelkiego niebezpieczeństwa, krew mu natychmiast puszczono. — Przypuszczając, że Janssen znajdował się niedługo na środku pręta skrzydłowego, mającego 42 stopy długości; licząc oraz do tego przecięcie osi; nie masz wątpliwości, że odbywał za każdym obrotem, okrąg 141 stopowy, a w stn takich obrotach 14,175 stóp śród nuygwałtowniejszego wiatru krążącym skrzydeł, raz na dół drugi raz głową do góry.

LIZBONA 8 Marca. Pewien handlowy dom tutejszy, otrzymał zlecenie z Anglii, ażeby, jak tylko ogłoszone zostanie prawo o sprzedaży dóbr narodowych, kupił takowych za 100,000 funt. szt. (Za 4 miliony złp.)

Inżynier angielski pan Cleig, który tu przybył dla założenia mennicy na wzór londyńskiej, otrzymał polecenie wyanszlagowania kosztów na makadamizowanie drogi z Lizbony do Cyntra. Podług rachuby tego inże-

nera, rzeczona droga będzie kosztować nuywięcey osiem tysięcy funtów szterlin; roboty około teyże rozpoczną się już w przyszłym miesiącu. Pan Cleig zajmuje się teraz rozpoznawaniem dróg wiodących do Koimbry, Oporto i Elvas, które wszystkie na gościńce bite, czyli na szose, urządzone zostaną. Dla handlu i w ogólności dla komunikacyi lądowey, znaczne ztąd spłyną korzyści; dotąd bowiem tak dalece są zaniedbane drogi w Portugalii, że z Lizbony do Oporto, które są tylko o mil ang. 180, (36 mil pols.), od siebie odległe, trzeba przez dni 6 podróż odbywać.

Marszałek Saldanha, wtenczas dopięro uda się do Paryża, gdy nadeydzie wiadomość, że król Francuzów, przyjmie to mianowanie. Marszałek życzył sobie koniecznie mieć za towarzysza w swoim poselstwie pułkownika Pizarro, ale rząd mianował tegoż na posłanictwo do Buenos-Aryes. Chciał potēm aby brat jego, Domingo Saldanha został pierwszym sekretarzem poselstwa, ale i na to nie pozwolili ministrowie.

Mówją, że jest staraniem rządu sprowadzić do Portugalii, księżniczkę Donę Januاریę Maryę, córkę Don Pedra z pierwszēy żony, arcyksiężniczki austriackiēy Leopoldyny), urodzoną dnia 11 marca 1822 roku, a będącą naystarszēm dziecięciem, po Donnie Maryi da Gloria. Rząd Brazyljski, nie chce na to przyzwolić, z przyczyny, że młody cesarz D. Pedro II, jest chorowitego stanu zdrowia; na przypadek więc śmierci jego, następstwo tronu brazyljskiego przypadłoby na D. Januarię Marię. Są prócz tego dwie jeszcze księżniczki Brazyljskie, to jest Donna Paula Maryanna, urodzona 15 lutego 1823 r. i Donna Franciszka Karolina dos Aryos, urodzona 2 Sierpnia 1824 roku. Don Pedro II, jest naymłodszy z tego rodzeństwa; urodził się 2 grudnia 1825 roku, ma zatēm dopięro lat 9. Kortezy nie postanowiły nic jeszcze względem następstwa tronu portugaljskiego, na przypadek bezpotomnego zeyścia Dony Maryi da Gloria; a ponieważ Brazylja

wzbrania się wydać którebądź z wymienionych dzieci, wstąpiłaby przeto na tron po D. Maryi, w powyższym przypadku, infantka Donna Izabella Marya, siostra D. Pedra, a zaś po jéy śmierci, margrabina Loulé Dona Anna de Jesus; wyjąwszy przypadek, gdyby kortezy, jakto jest teraz dość powszechném zdaniem, uznały następczynią tronu portugalskiego, siostrę panującéy królowéy, spłodzoną z drugiego małżeństwa, a urodzoną w Paryżu na dniu 1 grudnia 1832 r., jnż po zrzeczeniu się przez oycę tronu brazylijskiego.

Posłem do Rzymu ma bydź mianowany hr. Lavradio; niepierwéy jednak przedłoży zapewne oycu ś. swoje listy wierzytelne, aż tenże uzna D. Maryą.

Paryżkie towarzystwo oświaty, przeznaczyło było dla Don Pedra kosztowny pałac honorowy, który nadszedł do Lizbony, jnż po jego śmierci rzezzone towarzystwo ofiarowało go teraz xięciu D. Augustowi.

Na posiedzeniu izby reprezentantów wniesiono projekt, ażeby rząd był upoważniony do sprowadzenia swym kosztem osadników z Anglii, Irlandyi, Szkocyi, Niemiec i Szwajcaryi, którymby za bardzo niską cenę, pewna część gruntów wydzierżawioną bydź mogła, przy udzieleniu wszelkiéy innéy pomocy i wsparcia.

KONSTANTYNOPOL 28 Lutego. Obiedwie gazety tureckie; to jest: *Teckwimi Weküü*, i *Moniteur Ottoman*, umieściły następujący artykuł urzędowy: »Jedna z corek Jego Wysokości, sultanka Mihrimach, doszła już wieku, w którym według prawa otrzymuje męża z rąk oycy swego. Ponieważ dwór xiężniczki przed zamężciem, stósownie do jey stopnia urządzony bydź winien, było więc potrzebą mianować jednego z magnatów państwa, jeneralnym intendentem teyże. Wybór sultana do tak wysokiego stopnia, padł na Hadszy Saiba Efendego, dyrektora artylleryi. Dnia 9 szewał, czyli 7 lutego, został on przedstawiony sultanowi, i na znak nowej godności obdarzony płaszczem czarnym, złotem wyszywawym. Po skończonem posłuchaniu, za-

prowadzili go naczelnicy rzezańców do pokojów sultanki, którey wynurzył swoje uszanowanie i wdzięczność za doznany zaszczyt. Nazajutrz przywołano go znowu do sultana, który oddał mu kosztowną, brylantami wysadzoną tabakierkę, w darze od xiężniczki.»

Dotąd obiérali sobie Izraelici tureccy, naczelnego rabina, lub usuwali go z urzędu, bez poprzedniego odwołania się do zwierzchności; teraz wyszło rozporządzenie, iż jedno i drugie bez wiedzy rządu, dzieć się nie może. Naczelný rabin, jest reprezentantem swych współwyznawców przy porcie. Dotychczasowy rabin naczelny, rodem z Jass w Multanach, został na żądanie rady wyborczej, usnnięty i przez adjunkta swego zastąpiony. Sultana udzieliwszy nowemu rabinowi posłuchanie, ozdobił go znakiem honorowym z brylantami; nieco pierwey, otrzymał od porty honorowy kaftan.

Sławny orjentalista w Wiedniu, P. Hamer przesłał sultanowi swoje niemieckie tłómaczenie powieści wschodnich: *Róża i słowik*, tudzież *Złota nawłóczka*; zaco otrzymał tabakierę bogato dyamentami wysadzaną.

(g. c. w.)

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Dnia 4 — 6 Kwietnia.

Ernest Heinrich z Galicyi. — Haber Gottfried z Gal. — Kainko Edward z Pruss. — Gostkowska Józefa Ob. z Polski. — Kollontay Ob. z Pol. — Majewski Kanty Ob. z P. — Cbodylski Onufry Ob. z P. — Danisch Kurjer Ces. Ross. z Wiednia. — Culiga Józefa z Galicyi. — Preusser Fryderyk z G. — Lewiecki Michał Ob. z G. — Brzezowski Józef urz. ces. austr. z G. — Kurc Alexander z Pruss

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Kunowski Radca do Pruss. — Oppenfeld Georg do P. — Harbottle John do Austrii. — Bumcke Gnstaw do A. — Zwierkowska Ob. do Polski. — Strzelczyk Filip do Galicyi. — Wolff Zygmund do Pruss.